

Samling af Afgørelser

Sag C-69/14

**Dragoș Constantin Târșia
mod
Statul român
og**

Serviciul public comunitar regim permise de conducere și înmatriculare a autovehiculelor

(anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunalul Sibiu)

»Præjudiciel forelæggelse — ækvivalensprincippet og effektivitetsprincippet — retskraft — tilbagebetaling af fejlagtigt udbetalte beløb — tilbagebetaling af afgifter, som en medlemsstat har opkrævet i strid med EU-retten — endelig retsafgørelse, der pålægger betaling af en afgift, som er uforenelig med EU-retten — anmodning om genoptagelse af en sådan retsafgørelse — national lovgivning, der med henvisning til Domstolens efterfølgende præjudicielle domme alene tillader genoptagelse af endelige retsafgørelser afsagt på det forvaltningsretlige område«

Sammendrag – Domstolens dom (Store Afdeling) af 6. oktober 2015

- 1. Præjudicielle spørgsmål — antagelse til realitetsbehandling — nødvendigheden af en præjudiciel afgørelse og relevansen af de forelagte spørgsmål — den nationale domstols bedømmelse — formodning om, at de forelagte spørgsmål er relevante*
(Art. 267 TEUF)
- 2. Præjudicielle spørgsmål — Domstolens kompetence — grænser — spørgsmål, som er klart uden relevans, og hypotetiske spørgsmål forelagt i en sammenhæng, der udelukker et hensigtsmæssigt svar — spørgsmål, der ikke har forbindelse med genstanden for tvisten i hovedsagen — foreligger ikke — antagelse til realitetsbehandling*
(Art. 267 TEUF)
- 3. EU-ret — direkte virkning — individuelle rettigheder — de nationale domstoles beskyttelse heraf — sagsanlæg — princippet om procesautonomi — overholdelse af ækvivalensprincippet og effektivitetsprincippet*
- 4. Medlemsstater — forpligtelser — retskraft — en national domstols forpligtelse til at undlade at anvende nationale processuelle regler for at foretage en fornyet prøvelse af en retsafgørelse, der har fået retskraft — foreligger ikke — undtagelse — indarbejdelse af muligheden for at foretage en fornyet prøvelse af de retsafgørelser, der har fået retskraft, for så vidt angår afgørelser truffet på bestemte områder*

(Art. 4, stk. 3, TEU; art. 267 TEUF)

5. *Medlemsstater — forpligtelser — retskraft — ækvivalensprincippet og effektivitetsprincippet — forpligtelse til fornyet prøvelse af en retsafgørelse af civilretlig karakter, der har fået retskraft, og som har vist sig at være uforenelig med en tidligere fortolkning af EU-retten — foreligger ikke — mulighed for en sådan fornyet prøvelse af endelige retsafgørelser af forvaltningsretlig karakter — ingen betydning*

(Art. 4, stk. 3, TEU; art. 267 TEUF)

6. *EU-ret — rettigheder tillagt borgerne — en medlemsstats tilsidesættelse — pligt til at erstatte tab, som er forvoldt borgerne*

1. Jf. afgørelsens tekst.

(jf. præmis 12, 13 og 19)

2. Jf. afgørelsens tekst.

(jf. præmis 14, 19, 21 og 22)

3. Jf. afgørelsens tekst.

(jf. præmis 26 og 27)

4. Vigtigheden af retskraftprincippet viser sig både inden for Unionens retsorden og i de nationale retsordener. Såvel hensynet til at sikre en stabil retstilstand og stabile retlige relationer som retsplejehensyn gør det nemlig påkrævet, at retsafgørelser, der er blevet endelige, efter at de hjemlede appelmuligheder er udnyttet, eller efter at appelfristerne er udløbet, ikke længere kan anfægtes. Følgelig er en national domstol ikke efter EU-retten forpligtet til at undlade at anvende nationale processuelle regler, hvorved en retsafgørelse tillægges retskraft, uanset at dette ville gøre det muligt at afhjælpe en national situation, der er i strid med EU-retten. Såfremt de anvendelige nationale processuelle regler imidlertid indeholder en mulighed for, at den nationale domstol under visse omstændigheder kan genoptage en retskraftig afgørelse for at bringe situationen i overensstemmelse med national ret, skal denne mulighed i overensstemmelse med ækvivalensprincippet og effektivitetsprincippet anvendes, hvis disse betingelser er opfyldt, med henblik på at bringe den pågældende situation i overensstemmelse med EU-retten.

(jf. præmis 28-30)

5. EU-retten, herunder ækvivalensprincippet og effektivitetsprincippet, skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for, at en national domstol ikke har mulighed for at genoptage en endelig retsafgørelse, der er afsagt i forbindelse med et civilretligt søgsmål, når denne afgørelse viser sig at være uforenelig med en fortolkning af EU-retten, som Domstolen har foretaget efter den dato, hvor afgørelsen er blevet endelig, selv når en sådan mulighed foreligger for så vidt angår de med EU-retten uforenelige endelige retsafgørelser, der afsiges i forbindelse med forvaltningsretlige søgsmål.

Hvad angår ækvivalensprincippet indebærer dette en ligebehandling mellem de søgsmål, der støttes på en tilsidesættelse af national ret, og de tilsvarende søgsmål, der støttes på en tilsidesættelse af EU-retten, og ikke ækvivalens mellem de nationale processuelle regler, der finder anvendelse på sager af forskellig art, såsom på den ene side civilretlige sager og på den anden side forvaltningsretlige sager. Desuden er ækvivalensprincippet irrelevant i en situation, der vedrører to typer søgsmål, der hver især støttes på en tilsidesættelse af EU-retten.

Hvad angår effektivitetsprincippet skal dette bedømmes under hensyn til, hvilken stilling de pågældende bestemmelser indtager i den samlede procedure, herunder forløbet af denne procedure og disse reglers særlige kendetegn, for de forskellige nationale instanser. Under denne synsvinkel skal der i givet fald tages hensyn til de principper, der ligger til grund for den pågældende nationale retspleje, såsom beskyttelsen af retten til forsvar, retssikkerhedsprincippet og princippet om en hensigtsmæssig sagsbehandling. EU-retten kræver imidlertid ikke, at en retsinstant for at tage hensyn til fortolkningen af en relevant bestemmelse i EU-retten, som er vedtaget af Domstolen efter en af nævnte retsinstant truffet retskraftig afgørelse, i princippet skal genoptage denne afgørelse.

(jf. præmis 34, 36-39 og 41 samt domskonkl.)

6. Jf. afgørelsens tekst.

(jf. præmis 40)